



ת"א 39632-06-20 נתניהו נ' גנסייה ואח'

לפני כב' השופט רונן אילן

### העתק החלטת בית משפט מיום כ"ט טבת תשפ"ו 18 ינואר 2026

לפני בקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן ביום 31.12.25. פסק הדין ניתן במעמד צד אחד, נוכח אי הגשת סיכומי הנתבעת בחלוף המועדים שהוקצבו לה בשלל החלטות. כפי שעולה מבקשת הביטול, אין למעשה מחלוקת על כך שהחלטות על המועדים להגשת סיכומי המבקשת (הנתבעת) הומצאו כדין למבקשת, באמצעות ב"כ המבקשת. כך ההחלטה הראשונה מיום 3.6.25 בה הוקצבו מועדים להגשת הסיכומים, וכך גם 3 החלטות (!) נוספות שניתנו נוכח אי הגשת סיכומי המבקשת במועד שהוקצב. אין עסקינן איפוא בבקשת ביטול המתבססת על "חובת הצדק" אלא כזו הנתונה לשיקול דעת בית המשפט. במצב זה שוקל בית המשפט את הסיבה למחדלה של המבקשת ואת סיכויי הצלחתה בתיק אם יבוטל פסק הדין. לטענת ב"כ המבקשת, אי הגשת הסיכומים נבעה משירות מילואים פעיל ומנסיבות רפואיות אלא שלמרבית הצער, בטענה זו רב הנסתר על הנגלה. ב"כ המבקשת איננו מביא פירוט של המועדים בהם נעדר משרדו מאז הדין שהתקיים ביום 3.6.25 ומסתפק בטענה כללית להיעדרות ממושכת של 104 ימים. ב"כ המבקשת אף איננו מנסה להסביר אם בתקופה זו לא הגיע למשרד כלל, אם היה מי במשרדו שיכול היה להגיש בקשות מתאימות מבעוד מועד ואף לא מתייחס לשלל החלטות שניתנו בעניין זה נוכח אי הגשת הסיכומים. כך בכלל. כך בפרט נוכח החלטות שניתנו בסמוך למתן פסק הדין. למעשה, קשה שלא לחוש זלזול באופן בו התייחס ב"כ המבקשת לביה"מ, כמו גם להליך ולזכותה של המשיבה לקדמו. ולמרות כל זאת, ברי הדבר שהותרת פסק הדין על מכונו עלולה להביא לעיוות דין, שהרי טענות הצדדים לא התבררו לגופם. ואכן, אין הדבר דומה למחיקת תביעת המבקשת בביה"ד לעבודה אלא בחיובה בסכום עתק. חיוב שהותרתו בלי בירור הטענות עלולה לגרום, כאמור, עיוות דין. ובנוסף, ולמרות התחושה כאמור, אפשר והותרת פסק הדין תגרום עיוות דין גם לב"כ המבקשת, אשר אין חולק ששה תקופה ממושכת בשירות מילואים פעיל בתקופה מאתגרת זו. נוכל מכלול הנסיבות כאמור, מצאתי לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין. ועם זאת, מובהר לב"כ המבקשת שלא בנקל יתקבלו בקשות נוספות לארכה ועוד מובהר לב"כ המבקשת כי התעלמות נשנית מקיום החלטות עלולה להביא לחיוב בהוצאות אישיות. ולפיכך, פסק הדין מיום 31.12.25 - מבוטל. ניתנת למבקשת ארכה בת 14 יום להגשת הסיכומים מטעמה.

\*\*\*\* בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט





בית משפט השלום בתל אביב-יפו

לתז"פ ביום 10.2.26.  
המוכירות תוודא המצאת החלטה זו.

הערתך החלטה



\*\*\*\* בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט